

DECIZIA nr. 170/2012
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC X SRL,
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x

Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata cu adresa nr. x, inregistrata la DGFP-MB sub nr. x de catre Administratia Finantelor Publice sector 3 cu privire la contestatia formulata de **SC X SRL**, cu sediul in x.

Obiectul contestatiei inregistrata la AFP Sector 3 sub nr. x, il constituie Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. X emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr. X, comunicata sub semnatura in data de **23.01.2012**, prin care s-au stabilit urmatoarele :

- x lei reprezentand TVA de plata ;
- x lei reprezentand accesorii aferente TVA.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art. 205 alin. (1), art. 206, art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **SC X SRL**.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele :

I. Prin contestatia formulata societatea aduce urmatoarele argumente :

Referitor la suma de x lei :

In luna decembrie 2008, potrivit decontului de TVA aferent acestei luni s-a dedus suma de x lei, iar conform balantei de verificare trebuia dedusa suma de x lei. Diferenta de x lei este motivata de faptul ca in aceasta luna au fost inregistrate mai multe facturi emise dupa data inregistrarii decontului de TVA aferent lunii decembrie 2008. Societatea a achitat TVA aferenta lunii decembrie 2008 mai mare cu diferenta nededusa (a achitat suma de x lei, in conditiile in care conform documentelor contabile ar fi trebuit sa plateasca numai suma de x lei).

In luna ianuarie 2009 TVA deductibila a fost regularizata prin decontul aferent lunii ianuarie 2009 cu suma de x lei, astfel ca a rezultat o taxa de recuperat mai mare, in suma de x lei. Aceasta suma a fost rambursata corect.

Suma de x lei (x lei – x lei) a fost achitata de AFP Sector 3 in plus fata de ceea ce in mod corect societatea a justificat contabil.

Potrivit principiului acesoriul urmeaza principalul, societatea considera ca nu sunt corect calculate nici accesoriile aferente sumei de x lei.

In concluzie, solicita anularea deciziei de impunere contestata.

II. In baza Raportului de inspectie fiscala nr. X, AFP Sector 3 a emis Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. x, prin care s-au stabilit urmatoarele :

- x lei reprezentand TVA de plata ;
- xlei reprezentand accesorii aferente TVA.

III. Fata de constatările organelor fiscale, sustinerile societatii contestatoare, reglementarile legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele :

SC X SRL este inregistrata la Oficiul Registrului Comertului sub nr. x, detine codul unic de inregistrare nr. x.

Organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector 3 au efectuat inspectia fiscala partiala la **SC X SRL**, in vederea efectuării controlului ulterior al decontului de TVA cu sold negativ cu optiune de rambursare aferent lunii ianuarie 2009, efectuand inspectia pentru perioada 01.10.2008 – 31.01.2009. Controlul a fost finalizat prin emiterea deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. X, cu urmatoarele rezultate:

- x lei reprezentand TVA de plata ;
- xlei reprezentand accesorii aferente TVA.

Din constatările consemnate in raportul de inspectie fiscala nr. X rezulta ca diferentele stabilite in suma totala de x lei provin din:

- x lei – diferenta intre suma solicitata prin decontul de TVA si balanta de verificare, restituita prin control anticipat, din care suma de xlei – TVA inregistrata in decontul lunii ianuarie 2009 la rd.25 « regularizari taxa dedusa »;
- x lei – TVA de plata datorata urmare RIF nr. x, inregistrata eronat de societate ca TVA de rambursat, in loc de TVA de plata in luna octombrie 2011 ;
- x lei – TVA aferenta cheltuielilor cu protocolul, in anii 2008 si 2009, cand societatea a inregistrat pierdere fiscala.

De asemenea, organele de inspectie fiscala au calculat accesorii aferente TVA in suma de xlei.

3.1 Referitor la TVA in suma de xlei:

Cauza supusă soluționării este dacă TVA in suma de xlei este legal datorată de societate, în condițiile în care aceasta suma se regăsește înscrisă la rd. 25 „regularizari taxa dedusa” din decontul de TVA aferent lunii ianuarie 2009 înregistrat la AFP Sector 3 sub nr. x, iar organele de inspectie fiscala nu au analizat dacă sunt îndeplinite condițiile legale privind deductibilitatea TVA aferenta achizițiilor respective.

În fapt, potrivit constatarilor organelor de inspectie fiscala, TVA in suma de xlei reprezentand diferenta intre suma solicitata prin decontul solutionat de AFP Sector 3 cu control ulterior si balanta de verificare, nu a fost neacceptata la deducere, intrucat societatea nu a prezentat documente justificative, incalcand prevederile art. 145 alin. 2 lit a si art. 146 alin 1 lit a din Codul fiscal.

În drept, in conformitate cu dispozitiile potrivit dispozitiilor art. 85 si art. 110 din Codul de procedura fiscala, republicat si pct. 107.1 din Normele metodologice de aplicare, aprobate prin HG nr. 1050/2004:

" **Art. 85 (1)** Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

- a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 82 alin. (2) și art. 86 alin. (4);
- b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri. »

"**Art. 110 - (3)** Titlul de creanta este actul **prin care se stabileste si se individualizeaza** creanta fiscala, întocmit de organele competente sau de persoanele îndreptatite, potrivit legii. "

Norme metodologice:

"**107.1. Titlul de creanta este** actul prin care, potrivit legii, se stabileste si se individualizeaza obligatia de plata privind creantele fiscale, întocmit de organele competente sau de alte persoane îndreptatite potrivit legii. Asemenea titluri pot fi:

- a) decizia de impunere emisa de organele competente, potrivit legii;
- b) declaratia fiscala, angajamentul de plata sau documentul întocmit de platitor prin care acesta declara obligatiile fiscale, în cazul în care acestea se stabilesc de catre platitor, potrivit legii".

Avand in vedere prevederile legale de mai sus, rezulta ca declaratiile depuse de societate la organul fiscal competent reprezinta titluri de creanta prin care se stabilesc si se individualizeaza obligatiile de plata. De asemenea, atat declaratiile (in speta formularele de decont de TVA aprobat prin OMFP nr. 1746/2008), cat si deciziile de impunere sunt inregistrate cronologic in baza de date a organului fiscal, **aceste documente fiind singurele in baza carora se stabileste si se individualizeaza creanta fiscala.**

In ceea ce priveste balanta de verificare, potrivit prevederilor art. 22 din Legea contabilitatii nr. 82/1991 "**Pentru verificarea înregistrării corecte în contabilitate** a operațiunilor efectuate **se întocmește balanta de verificare**, cel puțin anual, la încheierea exercițiului financiar sau la termenele de întocmire a raportărilor contabile stabilite potrivit legii. "

Se retine ca balanta de verificare nu este titlu de creanta prin care se stabileste si se individualizeaza creanta fiscala, ci este un document ce serveste la verificarea inregistrarilor contabile.

În speța sunt aplicabile și dispozițiile de la Anexa 2 – Instrucțiuni pentru completarea formularului (300) "Decont de taxă pe valoarea adăugată" la OMFP nr. 1746/2008 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului (300) "Decont de taxă pe valoarea adăugată":

„Formularul (300) "Decont de taxă pe valoarea adăugată" se completează de persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Codul fiscal.”,

„[...] Secțiunea "Taxa pe valoarea adăugată deductibilă"

[...] Rândul 25 - se evidențiază sumele rezultate din corectarea informațiilor, precum și **orice alte sume rezultate din regularizări prevăzute de legislația în vigoare** datorate unor evenimente care determină modificarea datelor declarate inițial, precum: reducerile de preț acordate de furnizori/prestatori, modificarea prețului, **nedeclararea operațiunii în perioada în care intervine exigibilitatea**, pentru informațiile de la rd. 17, 18, 19, 20 din deconturile anterioare de taxă depuse la organele fiscale.

[...] Nu se admit întocmirea și depunerea de deconturi rectificative pentru corectarea datelor din deconturile anterioare.”

Astfel, potrivit dispozițiilor enunțate mai sus privind modul de completare a deconturilor de taxă pe valoarea adăugată, la secțiunea „Taxă pe valoarea adăugată deductibilă”, la rândul 25, se evidențiază sumele rezultate din corectarea datelor/informațiilor și orice alte sume rezultate din regularizări prevăzute de legislația în vigoare din deconturile de taxă pe valoarea adăugată anterioare, depuse la organele fiscale, totodată, fiind stipulat în mod expres că nu este admisă întocmirea și depunerea de deconturi rectificative pentru corectarea datelor din deconturile anterioare.

Având în vedere că operațiunile de regularizare de la secțiunea „Taxă pe valoarea adăugată deductibilă” din deconturile de TVA vizează corectarea sumelor reprezentând baza impozabilă și taxă pe valoarea adăugată aferentă dedusă de societate prin deconturile de TVA depuse anterior la organele fiscale, care, în cazul în speță, au determinat majorarea sumei total dedusă a taxei pe valoarea adăugată, astfel, pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, orice persoană impozabilă trebuie să justifice acest drept cu documente legale justificative, în conformitate cu prevederile art. 145 și art. 146 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

„**Art. 145. - (1)** Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile.”

„**Art. 146. - (1)** Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în

beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5).”

(...) (2) Prin norme se vor preciza cazurile în care documentele sau obligațiile, altele decât cele prevăzute la alin. (1), se vor prezenta sau îndeplini pentru a justifica dreptul de deducere a taxei. »

Prin urmare, potrivit prevederilor legale enunțate mai sus, persoana impozabilă, înregistrată în scopuri de TVA, care înscrie în decontul de taxă pe valoarea adăugată depus la organul fiscal competent, la rândul 25 din secțiunea „Taxă pe valoarea adăugată deductibilă”, sume reprezentând corecții ale datelor/informațiilor și orice alte sume rezultate din regularizări prevăzute de legislația în vigoare din deconturile de taxă pe valoarea adăugată depuse anterior, trebuie să justifice cu documente legale în baza cărora să se poată stabili că a procedat în mod legal și corect la aceste operațiuni de regularizare a taxei pe valoarea adăugată deductibilă.

Din analiza Raportului de inspecție fiscală nr. X se reține faptul că unicele constatari ale organelor de control privind acest capat de cerere sunt ca TVA stabilită suplimentar de plată în suma de x lei reprezintă diferența între suma solicitată prin decontul soluționat de AFP Sector 3 cu control ulterior și balanța de verificare, iar pentru această sumă societatea nu a prezentat documente justificative, încălcând prevederile art. 145 alin. 2 lit a și art. 146 alin 1 lit a din Codul fiscal, în condițiile în care:

1. Prin decontul de TVA nr. x aferent lunii ianuarie 2009 societatea a înregistrat la rd. 25 „regularizări taxa dedusă”, suma de x lei.

Cu privire la această sumă, societatea dat o serie de explicații în timpul controlului: „*în lunile ianuarie și februarie 2009 au fost primite facturi aferente lunii decembrie 2008, ulterior decontului aferent perioadei menționate.*

Aceste facturi au data de decembrie 2008 și au fost înregistrate în luna decembrie 2008, astfel încât diferențele între decontul aferent lunii decembrie 2008 și jurnalul de TVA aferent aceleiași luni au fost regularizate prin deconturile lunii ianuarie 2009 și februarie 2009, după cum urmează:

- TVA deductibilă decont decembrie 2008: x lei;
- TVA deductibilă jurnal decembrie 2008: x lei;
- Diferența decont/jurnal decembrie 2008: x lei.

Această diferență a fost regularizată după cum urmează:

- decont TVA ianuarie 2009: x lei;
- decont TVA februarie 2009: x lei.”

2. La dosarul cauzei există anexată situația denumită „Regularizări decembrie 2008, facturi sosite în anul 2009 aferente anului 2008, înregistrate în anul 2008”, din care rezultă componenta sumei de x lei; se reține că organele de inspecție nu au analizat, respectiv nu au făcut referire în raportul de inspecție fiscală la această situație.

Avand in vedere cele mai sus prezentate, rezulta ca organele de inspectie fiscala nu au clarificat situatia de fapt a societatii, ci au procedat la neacceptarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata in suma de xlei, fara a tine seama de faptul ca diferentele intre decontul aferent lunii decembrie 2008 si balanta de verificare aferente aceleiasi luni au fost regularizate prin decontul lunii ianuarie 2009 si fara a face o analiza detaliata a indeplinirii de catre societate a conditiilor legale pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată in suma de xlei, astfel cum stipuleaza expres prevederile art. 145 si art. 146 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare

In speta sunt aplicabile si prevederile art. 94 alin. (2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

" Inspectia fiscala are urmatoarele atributii:

a) **constatarea si investigarea fiscala a tuturor actelor si faptelor rezultand din activitatea contribuabilului supus inspectiei** sau altor persoane privind legalitatea si conformitatea declaratiilor fiscale, corectitudinea si exactitatea indeplinirii obligatiilor fiscale, **in vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;**

b) **analiza si evaluarea informatiilor fiscale, in vederea confruntarii declaratiilor fiscale cu informatiile proprii sau din alte surse (...)**".

De asemenea, conform art. 7 alin. (2) din actul normativ sus-mentionat "organul fiscal este indreptatit sa examineze, din oficiu, starea de fapt, sa obtina si sa utilizeze toate informatiile si documentele necesare pentru determinarea corecta a situatiei fiscale a contribuabilului. In analiza efectuata organul fiscal va identifica si va avea in vedere toate circumstantele edificatoare ale fiecarui caz", iar potrivit art. 65 alin. (2) "organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe baza de probe sau constatari proprii".

Astfel, potrivit normelor legale sus-citate organul fiscal trebuie sa depuna toate diligentele pentru **determinarea corecta a situatiei fiscale a contribuabilei** si in acest scop sa-si **exercite rolul sau activ**, fiind indreptatit sa obtina si sa utilizeze toate informatiile si documentele pe care le considera utile in functie de circumstantele fiecarui caz in parte si de limitele prevazute de lege.

Tinand seama de aspectele mai sus invocate, urmeaza a se proceda la aplicarea prevederilor art. 216 alin. (3) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, respectiv la **desfiintarea in parte** a Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. X, cu privire la neacordarea dreptului de deducere a TVA in suma de **xlei**, urmand a se reface controlul in conformitate cu prevederile legale in vigoare si cu cele retinute in prezenta decizie, prin reanalizarea tuturor documentelor relevante si a argumentelor prezentate in cauza.

În speta sunt aplicabile și prevederile pct. 11.5 - 11.7 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin OPANAF nr. 2137/2011, unde se stipulează:

" **11.5.** În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.

11.6. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

11.7. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului sume mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii."

3.2 Referitor la accesoriile în suma de x lei aferente TVA:

Cauza supusă soluționării este dacă organele de inspecție fiscală au stabilit corect ca societatea datorează accesorii în suma de x lei, în condițiile în care la pct. 3.1 al prezentei decizii s-a dispus desființarea în parte a actului atacat cu privire la debitul reprezentând taxa pe valoarea adăugată în suma de x lei.

In fapt, cu privire la decontul de TVA nr. x, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. Xs-au calculat pentru perioada 09.04.2009 – 31.12.2011, accesorii în suma de x aferente TVA în suma de x lei, determinate astfel:

Dobânzi/majorări de întârziere:

x

Penalități de întârziere:

x

Se reține că, potrivit constatărilor organelor de inspecție fiscală, decontul de TVA nr. x a fost soluționat de Compartimentul Analiza de Risc din cadrul AFP Sector 3, pentru suma de x lei, după cum urmează:

- prin decizia de rambursare nr. x;
- prin nota de ompensare nr. x pentru suma de x lei;
- prin nota de restituire nr. x pentru suma de x lei

In drept, potrivit dispozițiilor art. 119 și art. 120 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, în vigoare până la data de 01.07.2010:

« **Art. 119 (1)** Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere. »

« **Art. 120 (1)** Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, majorările de întârziere se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care sa stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv. »

Începând cu data de 01.07.2011, dispozițiile legale de mai sus au fost modificate după cum urmează :

« **Art. 119 (1)** Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere. »

« **Art.120 (1)** Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv. »

« **Art. 120¹ (1)** Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.

Având în vedere prevederile legale de mai sus, rezulta că pentru neachitarea la scadența a obligațiilor de plată se datorează după acest termen dobânzi/majorări și penalități de întârziere. În cazul diferențelor suplimentare de creanțe fiscale stabilite de organele de inspecție fiscală dobânzile/majorările de întârziere se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.

Referitor la dobânzile/majorările/penalitățile de întârziere în suma de x lei individualizate prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X, se reține că stabilirea acestor obligații de plată în sarcina societății reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul.

În condițiile în care la pct. 3.1 al prezentei decizii s-a dispus desființarea în parte a actului atacat cu privire la debitul reprezentând TVA în suma de x lei, urmează să se **desființeze** Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr. X prin care s-au stabilit accesorii aferente TVA în suma de **x lei**, care se compune din majorări de întârziere în suma de x lei și penalități de întârziere în suma de x lei.

La re-verificare, organele de inspecție fiscală vor avea în vedere prevederile legale aplicabile speței, motive invocate de societate în susținerea contestației, cât și reținerile din prezenta decizie.

În speta sunt aplicabile și prevederile pct. 11.5 - 11.7 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin OPANAF nr. 2137/2011, unde se stipulează:

" **11.5.** În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.

11.6. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

11.7. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului sume mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii."

3.3. Referitor la TVA în suma de x și accesorii aferente în suma de x lei:

Cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București prin Serviciul soluționare contestații se poate pronunța pe fond asupra acestui capăt de cerere, în condițiile în care societatea nu prezintă motivele de fapt și de drept pe care își întemeiază contestația.

In fapt, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr. X, AFP Sector 3 a stabilit TVA în suma de x și accesorii aferente în suma de x.

Prin contestația formulată, **societatea** nu a prezentat motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază acest capăt de cerere.

In drept, în conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) și art. 213 alin. (5) din Codul de procedură fiscală, republicat:

"**Art. 206** - (1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

- a) datele de identificare a contestatorului;
- b) obiectul contestației;

- c) **motivele de fapt si de drept;**
- d) dovezile pe care se întemeiază;
- e) semnatura contestatorului sau a împuternicitului acestuia, precum și stampila în cazul persoanelor juridice. Dovada calitatii de împuternicit al contestatorului, persoana fizica sau juridica, se face potrivit legii."

« **Art. 213 (5)** Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, **nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei.** »

De asemenea, pct. 2.5 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 2137/2011:

« **2.5. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept** pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv. »

Se reține că prin contestația formulată, contestatara nu a prezentat motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază acest capăt de cerere. Mai mult, cu privire la suma de x lei, însăși societatea a subliniat următoarele :

« *diferența de x lei (x lei – x lei) este achitată de către instituția dvs în plus față de ceea ce în mod corect am justificat contabil.* »

Având în vedere cele reținute mai sus, rezultă că Serviciul soluționare contestații din cadrul DGFP-MB nu se poate substitui societății cu privire la motivele de fapt și de drept, care sunt elemente obligatorii și expres prevăzute de art. 206 alin. (1) lit. c) din Codul de procedura fiscală, republicat, drept pentru care, urmează a se respinge în parte ca nemotivată contestația formulată de **SC X SRL**, cu privire la TVA în suma de x și accesoriile aferente în suma de x lei individualizate prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr. X emisă de AFP Sector 3.

Pentru considerentele arătate și în temeiul art. 145 și art. 146 din Legea nr. 571/2003, pct. 2.5, pct. 11.5 - 11.7 din Instrucțiunile aprobate prin Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 2137/2011, art. 7, art. 88, art. 94, art. 110, art. 119, art. 120, art. 120¹, art. 206 alin. 1, art. 213 alin. 5, art. 216 alin. (3) și art. 231 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată

DECIDE

1. Desființează în parte Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr. X emisă de AFP Sector 3, cu privire la TVA în suma de x lei și accesoriile aferente în suma de x lei, urmând că

organele de inspectie fiscala sa procedeze la o noua verificare, in conformitate cu prevederile legale in vigoare, cu sustinerile societatii si cu retinerile din prezenta decizie.

2. Respinge in parte ca nemotivata contestatia formulata de **SC X SRL**, cu privire la TVA in suma de x lei si accesorii aferente in suma de x lei individualizate prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. Xemisa de AFP Sector 3.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata potrivit legii, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.